

پیشکش ویژه تماسهای داخلی

با الفان بیسند مینوار شوید

1,000,000

0.99

0.75

HD VOICE

افغان سولیس

www.afghan-isp.com

قتل عام در شفاخانه چهارصد بستر: «مامایم را دو مرمی زدند؛ یکی بر فرقهش و دیگری بر قلبش»

صفحه ۵

هفتمین دور گفتگوهای صلح میان افغانستان و پاکستان

صفحه ۳

نتیجه یک تحقیق: نقش زنان در رسانهها کم رنگ شده است

صفحه ۵

صفحه ۶

قتل عام چهارصد بستر و آمارهای ضد و نقیض

صفحه ۴

چرا مسوولان بی کفایت برکنار نمی شوند؟

گارنیزیون محافظ شفاخانه‌ی داوود خان حتماً آمريت کشف دارد. امر کشف این گارنیزیون باید مورد مواخذه قرار بگیرد. رییس کشف وزارت دفاع هم در این مورد مسوول است. شخص وزیر دفاع هم نمی‌تواند از مسوولیت شانه خالی کند. اگر این اتفاق شرم‌آور در جای دیگر دنیا واقع شود، وزیر دفاع آن کشور از فرط حیا استعفا می‌دهد. وزیر دفاع آن کشور دیگر از حیا با شهروندان آن کشور چشم‌به‌چشم نمی‌شود. در هیچ جایی این طور نیست که شکست‌های پی‌درپی امنیتی حتا عرق شرم را هم بر جبین مسوولان امنیتی ننشانند.

وزارت خارجه‌ی امریکا: به زودی ویزاهای اختصاصی امریکا به مترجمان افغان تمام می‌شود

پناهجویان و برخی مسافران از شش کشور عمدتاً مسلمان آمادگی می‌گیرند. افغانستان در جزو این شش کشور قرار ندارد. قواعد جدید برای سفر که قرار است در ۱۶ مارچ پیاده گردد، جانشین یک ممنوعیت فراگیرتر می‌شود که در ۲۷ جنوری موجب در هم و برهمی و اعتراضات در میدان‌های هوایی ایالات متحد امریکا گردید. مخالفان این فرمان ترامپ، اداره او را متهم به هدفگیری غیرمنصفانه مسلمانان به دلیل دین‌شان می‌سازند. کاخ سفید می‌گوید که هدف از این برنامه تحکیم امنیت ملی است.

خاص برنامه مهاجرت امریکا فراهم ساخته شود. قانون مجوز دفاع ملی که در سال گذشته تصویب شد، در حالی که ۱۵۰۰ ویزا به این برنامه افزود، شرایط به دست آوردن این ویزا را دشوارتر ساخت. مهاجرت به ویژه از کشورهایی که اکثریت‌شان مسلمانان‌اند، اخیراً در سرخط اخبار ایالات متحده امریکا قرار گرفته است. این خبر در مورد ویزا برای افغان‌ها هنگامی مطرح می‌شود که مقامات ایالات متحده امریکا برای تطبیق فرمان اجرایی رییس جمهور دونالد ترامپ مبنی بر منع موقتی قبول

صدور ویزاهای بیشتر شد. شاهین در اعلامیه‌ای گفته است: «این هم یک وجیهه اخلاقی و هم وجیهه عملی است که کانگرس فوراً این خطا را تصحیح کند.» دفتر او گفته است که هنوز بیش از ۱۰ هزار درخواست‌دهنده در روند گرفتن ویزا قرار دارند. سناتور شاهین و سناتور جان مک‌کین جمهور یخواه، سال گذشته کوشش‌های ناکامی را برای تصویب یک لایحه قانونی پیش می‌بردند تا برای ۴۰۰۰ نفری که با اردوی ایالات متحده امریکا در افغانستان کار کرده و جان‌شان را در معرض خطر قرار داده بودند، ویزای

کابل: وزارت خارجه ایالات متحده امریکا روز پنج‌شنبه گفته است که به زودی ویزاهای اختصاصی به ترجمان‌ها و دیگر افغان‌هایی که در یک و نیم دهه اخیر با نیروهای امریکایی در کشور کار کرده‌اند، تمام می‌شود. به نقل از دیچه‌وله، جینه شاهین یک سناتور دموکرات ایالات متحده امریکا گفته است هر تصمیمی که منجر به توقف این برنامه شود، پیامی به متحدان در افغانستان می‌دهد که ایالات متحده امریکا از آن‌ها حمایت نمی‌کند. او خواهان معرفی اقدامات قانونی فوری برای

صفحه ۳

اظهارات رهبران احزاب وحدت و جمعیت:

از خطرناکی بازگشت به گذشته تا سیاست گنگ رهبران در برابر هراس افغانان

Afghan Cyber ISP/ICT Company - شرکت خدمات انترنتی افغان سایبر

Internet Services all over Afghanistan

- NGOs & Army Camps
- Government Sector
- Private Organizations & Homes
- VSAT
- ICT Solutions
- Wireless

+93 799 19 92 03
+93 789 28 40 40

West of Hanzalah Masjid, Haji Yaqub Square, Shar-e-naw, Kabul-Afghanistan

Afghan Cyber Services With Reliability

چرا کسی مواخذه نمی‌شود؟

روزی که به شفاخانه‌ی ۴۰۰ بستر داوودخان حمله‌ی تروریستی شد، بخش روابط عمومی حکومت به جای این که اطلاعات دقیق در اختیار مردم قرار دهد، تمام انرژی خود را بر انحراف افکار عمومی متمرکز کرده بود. تروریست‌ها در درون شفاخانه مشغول کشتار پزشکان و زخمی‌ها بودند. اما تبلیغات تمام دستگاه حکومت بر این متمرکز بود که یک چرخبال اردو در پشت بام ساختمان شفاخانه‌ی ۴۰۰ بستر داوودخان نشست کرده و نیرهای ویژه را پیاده کرده است.

بخش روابط عمومی حکومت روایت یک‌دست هم از رویداد به دست نمی‌داد. هر مرجع روایت خود را داشت. بعداً معلوم شد که حتا روایت وزارت دفاع هم دروغ بوده است. وزارت دفاع اعلام کرده بود که انتحاری‌ها فراول جنوبی شفاخانه را منفجر کرده‌اند و بعد خودشان را به ساختمان شفاخانه رسانده‌اند. اما گزارش‌های دقیق از محل رویداد نشان داد که انتحاری‌ها قبلاً به داخل شفاخانه رفته بودند. حال سوال افکار عمومی این است که چه کسی انتحاری‌ها را به داخل شفاخانه بود؟ آیا انتحاری‌ها می‌توانند بدون همکاری عوامل نفوذی به داخل شفاخانه‌ای که یک گارنیزون مجهز امنیت آن را تامین کرده است، وارد شوند؟

مردم می‌خواهند پاسخ این سوال‌ها را بدانند، این که در روز حادثه چرخبال در پشت بام شفاخانه نشست کرد یا نکرد، برای مردم مساله نیست. کسانی که عزیزان‌شان را از دست داده‌اند، حق دارند بدانند که چه کسی انتحاری‌ها را به داخل برده بود؟ مردم منتظراند که حکومت کی به این سوال جواب می‌دهد. با وجود گذشت چند روز از حمله به شفاخانه، تا هنوز نه رییس کشف وزارت دفاع مورد مواخذه قرار گرفته است، نه فرمانده گارنیزون محافظ شفاخانه و نه امر کشف این گارنیزون.

امروز مخاطب مردم رییس‌جمهور و رییس‌اجرائی است؛ مردم از آنان سوال می‌کنند. مردم به آنان رای داده‌اند و به همین دلیل آنان را مورد سوال قرار می‌دهند. دیگر مقام‌های حکومتی را زیر سوال نمی‌برند. رییس‌جمهور و رییس‌اجرائی باید مستقیماً به مردم بگویند که چه کسانی انتحاری‌ها را داخل شفاخانه‌ی سردار محمد داوود خان بردند. بخش روابط عمومی ارگ و سپیدار هم وظیفه دارند تا همین سوال را به رییس‌جمهور و رییس‌اجرائی منتقل کنند. آیا رییس‌کشف وزارت دفاع در این حادثه دست دارد یا امر کشف گارنیزون شفاخانه‌ی ۴۰۰ بستر؟ این سوال را باید مستقیماً رییس‌جمهور و رییس‌اجرائی جواب بدهند. اگر این دو مقام در این حادثه دست ندارند، حتماً سهل‌انگاری و سوءمدیریت آنان سبب خلق این حادثه شده است، چرا ریاست کشف وزارت دفاع و امریت کشف گارنیزون محافظ شفاخانه‌ی داوودخان، این قدر ضعف دارند؟ حتماً وزیر دفاع کار نظارتی‌اش را به درستی انجام نمی‌دهد. رییس‌جمهور که در برکناری یک آشپز و یک معین و لغو یک قرارداد، این قدر وسواس دارد، چرا این وزیر دفاع را تا هنوز در کابینه نگذاشته است؟ مگر رسوایی بزرگ‌تر از شفاخانه‌ی داوودخان هم متصور است؟ به نقل از رییس‌جمهور اعلام می‌شود که تمام خرابی‌های شفاخانه ترمیم خواهد شد. آقای محترم، خرابی‌های شفاخانه به جای خود، سوال مردم این است که فاجعه چگونه خلق شد، کی دست داشت، کی با تروریست‌ها همکاری کرد، چرا تا حال کسی مواخذه نمی‌شود، چرا رییس‌جمهور تا حال نه کسی را برکنار کرده، نه کسی را به دادگاه نظامی معرفی کرده است؟ به سوال‌های مردم پاسخ بگویید.

وزارت تحصیلات عالی: راه‌های جعل و تقلب در کانکور را بستیم

سردار داهی

با این حال، وزارت تحصیلات عالی می‌گوید که به بانک پرسش‌ها تجدید نظر صورت گرفته و حدود ۲۰ هزار پرسش به بانک پرسش‌ها اضافه شده است. هم‌چنان این وزارت می‌گوید که در هر ولایت هیأت موظف از کابل به دقت از روند برگزاری امتحان کانکور نظارت خواهند کرد. انتخاب رشته تحصیلی مشکلی حل‌ناشدنی

با این حال اکثر اشتراک‌کنندگان در اولین امتحان کانکور امسال می‌گویند که در انتخاب رشته تحصیلی‌شان دچار مشکل بوده‌اند و برخی از دختران می‌گویند که به خاطر این که بتوانند درس بخوانند، رشته‌ای را انتخاب کرده‌اند که پدر و مادرشان اجازه داده‌اند.

انتخاب رشته تحصیلی یکی از چالش‌ها فراوری اشتراک‌کنندگان کانکور است، زیرا بیشتر آنان خلاف سلیقه و مهارت‌شان رشته تحصیلی خود را انتخاب می‌کنند.

محمد پرویز یکی از شرکت‌کنندگان امتحان کانکور می‌گوید این دومین بار است که در امتحان کانکور شرکت می‌کند و دو بار برای امتحان کانکور آمادگی گرفته است. او می‌گوید که امکان تقلب در امتحان نسبت به پارسال کم شده است و کسانی که به جای کسان دیگر امتحان می‌دادند، امسال امکانش وجود ندارد. او امیدوار است که در رشته دلخواش کامیاب شود.

با آن که اکثر دانشجویان به رشته‌های انجینیری، طب و حقوق علاقه‌مندند و برخی از رشته‌ها را به دلیل داشتن آگاهی اندک از کاربرد آن، کم‌تر انتخاب می‌کنند، تا کنون هم اکثر اشتراک‌کنندگان امتحان کانکور از دانشگاه‌ها و رشته‌های تحصیلی، آگاهی اندکی دارند و برای انتخاب رشته به مشکل مواجه می‌شوند.

نیلوفر یکی از متقاضیان کانکور می‌گوید با آن که به ادبیات علاقه‌مند است، اما دو انتخابش را به مشورت پدرش برگزیده است و سه رشته دیگر را به خواست خودش. او می‌گوید که پدرش به او مشورت داده تا در رشته‌ی پرستاری درس بخواند.

هم‌چنین مسعود از دیگر اشتراک‌کنندگان می‌گوید که تمام رشته‌های انتخابی‌اش از سوی پدر و بردارانش برگزیده شده است. او می‌گوید که نمی‌داند به کدام رشته علاقه‌مند است، چون در دوره مکتب به مضمون‌های اجتماعی علاقه داشت، اما زمینه‌ی کاری این رشته‌ها «خیلی اندک» است.

ثبت نام کرده‌اند که در چهار دور امتحان کانکور آنان برگزار خواهد شد. در امتحان نخست کانکور حدود ۸۷۶۳ نفر اشتراک کرده بودند که حدود ۲۶۱۲ تن‌شان دختر و ۶۱۵۱ نفر تن دیگرشان را پسران تشکیل می‌دادند. با این حال اشتراک در دور دوم امتحان کانکور پایتخت، حدود ۱۱۳۷۹ نفر خواهد بود که ۴۷۵۹ تن‌شان را دختران تشکیل می‌دهند.

وزیر تحصیلات عالی می‌گوید که روند اخذ امتحان کانکور تا اعلام نتیجه آن طولانی شده است، اما در اعلام نتیجه‌ی کانکور تأخیری به وجود نخواهد آمد. روند اخذ امتحان کانکور از ماه حوت سال جاری آغاز شده و قرار است در اول ماه اسد ۱۳۹۶ نتیجه نهایی کانکور اعلام شود.

شکایت از امکان تقلب در امتحان کانکور

با آن که متقاضیان کانکور در سال‌های گذشته از جعل و تقلب در این آزمون‌ها شکایت کرده‌اند و وزارت تحصیلات عالی نیز می‌گوید که راه‌های امکان تقلب «بسته» شده است، اما برخی از اشتراک‌کنندگان نسبت به آن خوش‌بین نیستند.

«همکاری استادان به متقاضیان، دسترسی اشتراک‌کنندگان به کتابچه پرسش‌ها پیش از امتحان، کار گرفتن از وسیله‌های ارتباطی برای حل پرسش‌ها، اشتراک افراد دیگر به جای افراد اصلی، امکان تبدیلی کتابچه‌ی امتحان و بالابردن ضریب نمره فرد در ریاست کانکور، کامیاب‌شدن افراد متنفذ و زورمند به اثر واسطه و حتا کم و زیاد کردن درصدی نمره‌های عمومی یک ولایت» از جمله راه‌های تقلب و جعل در امتحان کانکور است که برخی از دانشجویان از آن نگرانی دارند و نسبت به این روند خوشبین نیستند.

با تطبیق سیستم بایومتریک، تنها از اشتراک افراد عوضی به جای اشتراک‌کنندگان اصلی جلوگیری خواهد شد، اما دیگر نگرانی‌ها هم‌چنان به جای خودش باقی است. امکان تقلب در ولایت کابل کم‌تر اما در برخی ولایت‌های دور دست زیادتر است.

یکی از متقاضیان که نخواست نامی از وی برده شود، گفت که نسبت به این که تقلب و جعل صورت نمی‌گیرد، خوش‌بین نیست، اما تقلب در امتحان کانکور نسبت به سال‌های گذشته «ممکن کم شده باشد». او گفت که برخی از متقاضیان پارسال با آن که نمره زیاد گرفته بودند، در رشته مورد نظرشان کامیاب نشدند.

وزارت تحصیلات عالی افغانستان با برگزاری نخستین دور آزمون کانکور در کابل می‌گوید با تطبیق سیستم بایومتریک توانسته است امکان حداقلی تقلب‌وجعلی که متصور بود را «مسدود» کند.

این وزارت ضمن برگزاری نخستین دور امتحان سراسری کانکور روز پنج‌شنبه ۱۹ حوت که از ولایت کابل آغاز شد، می‌گوید که امتحان کانکور امسال نسبت به هر سال دیگر «شفاف» برگزار خواهد شد.

به گفته مسوولان در این وزارت، با آن که در سال گذشته نیز امتحان کانکور نسبت به هر سال دیگر «شفاف» برگزار شده بود، اما در جریان امتحان «یک سلسله آسیب‌پذیری‌ها» وجود داشت که با کار گرفتن از سیستم بایومتریک امکان حداقلی تقلب و جعل در امتحان از بین رفته است.

در سال‌های گذشته امتحان کانکور از خزان هر سال آغاز و روند اعلام نتایج در شب‌های سال نو ختم می‌شد. وزارت تحصیلات عالی با تغییر فصل کانکور می‌گوید که آنان قادر شده‌اند تا «از یک‌سو نصاب درسی مکتب‌های سردسیر تکمیل و از سوی دیگر سیستم تحصیلی با سیستم درسی کشورهای خارجی هم‌آهنگ شود».

با آن که در سال‌های گذشته در زمینه‌ی جذب دانشجو توسط دانشگاه‌های خصوصی نظر به مشکل متقاضیان امکان تبدیلی از رشته‌ای به رشته دیگر و از دانشگاهی به دانشگاه دیگر وجود داشت که موضوع اکثرًا برای دختران در نظر گرفته شده بود، اما فریده مومند وزیر تحصیلات عالی در این باره گفت: «قطعاً امسال تبدیلی در پروسه کانکور وجود ندارد. همه متقاضیان و داوطلبان مطابق با سوبه و استعداد خود و مطابق به این که شرایط خود را سنجیده می‌توانند تحصیل کنند، به همان ولایتی که می‌توانند درس بخوانند، همان ولایت را انتخاب کنند.»

ظرفیت مجموعی دانشگاه‌های دولتی در سال جدید تحصیلی حدود ۶۲هزارو ۵۶۲ نفر است که بیشتر از ۴۰۰ نفر آن جذب انستیتیوت غضنفر خواهند شد. فریده مومند وزیر تحصیلات گفت: «بعد از اعلان نتایج کانکور در تفاهم با اتحادیه نهادهای تحصیلات عالی خصوصی، جذب یک تعداد دیگر با شرایط مختلف رایگان و یا با تخفیف‌های معین در نظر گرفته خواهد شد.» نزدیک به ۴۳ هزار نفر متقاضی در کابل برای اشتراک در امتحان کانکور

معرفی سکتور استخراج معادن در کانادا

صبح، کابل: این هفته وزارت معادن و پترولیم، وزارت تجارت و صنایع و سفارت افغانستان در اوتاوا، سکتور استخراج معادن افغانستان را در گردهمایی پیشتاز جهانی و محل تبادل تجربه برای سرمایه‌گذاران پیرامون تفحصات و استخراج معدن به نام «پی.دی.اسی» معرفی کرد. به نقل از خبرنگار موسسه‌ی آلمانی «جی.آی.زید» که حکومت افغانستان در این نمایشگاه یاری رسانده، در این نمایشگاه تجارتهای بیش از ۹۰۰ نمایش‌دهنده از سکتور استخراج معادن مختلف سهم می‌گیرند که بیش از ۲۲۰۰۰ بازدیدکننده از ۱۲۵ کشور جهان در این نمایشگاه اشتراک کردند. در جریان این نمایشگاه، علاقمندی‌ها و نگرانی‌های دست‌اندرکاران و بازیگران این صنعت از جانب نمایندگان حکومتی، سازمان‌های بین‌المللی و اعضای شرکت‌های خصوصی شناسایی و مورد بحث قرار گرفت.

اشتراک‌کنندگان این گردهمایی موضوعات تازه‌ای را که درباره استخراج معدن از جانب کارشناسان این صنعت به نمایش گذاشته شده بودند، آموختند. «دورنمای جهانی ارزش فلزات قیمتی یا مس» یکی از موضوعات بحث شده و مرتبط به افغانستان بود.

هم‌چنین حکومت‌داری و شفافیت در سکتور استخراج معادن نیز در این نمایشگاه مورد بحث قرار گرفت.

ضرورت رعایت نورم‌های سازمان بین‌المللی شفافیت صنایع استخراجی (EITI) نیز یکی از موضوعات مورد بحث در این گردهمایی بود. افغانستان از سال ۲۰۱۰ برای عضویت در این سازمان درخواست کرده است.

جی.آی.زید، در خبرنگاراش نوشته است: «این برنامه، به استراتژی انکشاف ملی افغانستان (ANDS) و برنامه‌ی عالی ملی صنایع استخراجی (NEIEP) و نیز چارچوب صلح و توسعه ملی افغانستان (ANPDF) یاری می‌رساند.»

یک مقام عالی ارتش امریکا: در افغانستان به نیروهای بیشتری نیاز است

فرمانده ارشد امریکا می‌گوید با افزایش نیروهای امریکا در افغانستان، در راه‌برد کنونی هم باید بازنگری شود، راه‌بردی که اغلب سربازان امریکایی را در نقش مستشاری نگه می‌دارد.

به نقل از بی بی سی، بلندپایه‌ترین مقام نظامی امریکا در خاورمیانه به کنگره ایالات متحده گفته است که برای کمک به آموزش و مشاوره به نیروهای افغانستان، احتمالاً نیروهای امریکایی بیشتری در افغانستان لازم است.

ژنرال جوزف ووتل، فرمانده ستاد مرکزی ارتش امریکا، در جلسه روز پنج‌شنبه در کنگره این احتمال را رد نکرد که برای مبارزه با داعش، نیروهای امریکایی بیشتری به عراق و سوریه اعزام شوند.

وقتی در جلسه روز پنج‌شنبه کمیته نیروهای مسلح در سنا از ژنرال ووتل پرسیدند که برای دولت ترامپ در باره گام‌های بعدی امریکا در طولانی‌ترین جنگ تاریخ این کشور چه توصیه‌هایی دارد، گفت: «معتقدم نیروهای بیشتری لازم است تا ماموریت مشاوره و کمک به نیروهای افغانستان، موثرتر شود.» جیمز ووتل گفت که با افزایش نیروهای امریکا در افغانستان، در راه‌برد کنونی هم باید بازنگری شود، راه‌بردی که اغلب سربازان امریکایی را در نقش مستشاری نگه می‌دارد و طبق آن کماندوهای امریکایی فقط زمانی می‌توانند وارد درگیری شوند که به آنها تیراندازی شود.

سخنان فرمانده ستاد مرکزی ارتش امریکا در ادامه اظهارات ژنرال جان نیکلسون، فرمانده نیروهای امریکایی و ناتو در افغانستان، است که به همین کمیته سنا گفته بود احتمالاً به «چند هزار نیروی بیشتر» برای مشارکت در ماموریت آموزش نیروهای افغانستان نیاز دارد.

شمار نیروهای امریکایی در رزم در افغانستان ماه به ماه کم و زیاد می‌شود. ژنرال نیکلسون این اختیار را دارد که هر زمان، چند صد نیروی امریکایی را به طور موقت به افغانستان بیاورد تا به عنوان نیروی پشتیبانی برای ائتلاف نظامی بین‌المللی عمل کنند. این اعزام‌های کوتاه‌مدت در شمار نیروهای امریکایی که رسماً در افغانستان حضور دارند نمی‌آید و سقف تعیین‌شده را نقض نمی‌کند.

جیمز متیس، وزیر دفاع امریکا، گفته است به زودی درباره این که نیروهای ایالات متحده را در افغانستان افزایش دهد یا نه، تصمیم می‌گیرد.

اظهارات رهبران احزاب وحدت و جمعیت: از خطرناکی بازگشت به گذشته تا سیاست گنگ رهبران در برابر هراس افغانان

بهار مهر: پژوهشگر انستیتوت مطالعات استراتژیک

هفتمین دور گفتگوهای صلح میان افغانستان و پاکستان

را علنی کنید.»
سناتور افراسیاب ختک که سخنران دیگر این نشست بود از روابط دیرینه فرهنگی، دینی و قومی میان مردم پاکستان و افغانستان صحبت کرد و با انتقاد از سیاست عمق استراتژیک پاکستان گفت «ما حتا ۵ کیلومتر سرک در جهت دستیابی به این سیاست در افغانستان اعمار نکرده ایم، بلکه بجای آن همواره بر طالبانیزه ساختن افغانستان تمرکز کرده ایم. او اضافه کرد که سیاست غلط پاکستان در قبال افغانستان از طرف پارلمان، مردم و حکومت ملکی در پاکستان تدوین نشده است و افزود «ما نباید حتا برای یک ساعت سرکها را بروی ترانزیت بسته کنیم که بایست سرکهای جداگانه برای ترانزیت اعمار کنیم.»
بشرا گوهر رهبر حزب عوامی ملی پاکستان در این نشست از بستن مرزها با افغانستان شدیداً انتقاد کرد و گفت این تصمیم غلط و مبتنی بر سیاست غلط است، او گفت بستن مرزها نمی تواند مشکل تروریزم را حل کند، و مناطقی از پاکستان نباید توسط طالبان یا سایر گروهها برای حمله به حکومت و مردم افغانستان استفاده شود.

هفتمین دور گفتگویهای صلح میان افغانستان و پاکستان به ابتکار انستیتوت مطالعات استراتژیک افغانستان و انستیتوت صلح منطقه ای پاکستان زیر نام «به دنبال صلح ناپایدار - چالشها و فرصتها» و به حمایت بنیاد هانس سیدل آلمان به تاریخ ۵ تا ۷ مارچ ۲۰۱۷ در شهر اسلام آباد برگزار شد.
در این نشست روی بحران مهاجرین، عوامل و عواقب آن، گسترش سستیزه جویی افراطی مذهبی و گزارشهای مبنی بر رشد داعش در منطقه و چالشهای بالقوه ای آن، طی جلسات جداگانه بحث و تبادل نظر صورت گرفت.
در ترکیب هیات هشت نفری از افغانستان، اعضای جامعه مدنی، فعالین رسانه ای، شخصیت های علمی، کارشناسان و نمایندگان وزارت امور عودت مهاجرین و سازمان بین المللی مهاجرت و از جانب پاکستان، سیاسیون، اعضای پارلمان، دیپلماتها و جنرالان پیشین ارتش، فعالین رسانه ای و نمایندگان مراکز فکری اشتراک کرده بودند.
حضرت عمر زاخیلوال سفیر افغانستان در پاکستان که سخنران اول این نشست بود، با تاکید بر این که ما هیچ راهی جز صلح

چگونه با مردم برخورد خواهند کرد، کوچه و پس کوچه ای امنی وجود ندارد. ما حامی حکومت و خواهان اصلاحات استیم، از این حکومت حمایت کردیم، باید به این مشکلها رسیدگی شود.»

آقای خلیلی هم چنان افزود که هنوز در برخی از ادارهها زورسالاری حاکم است.

هزاره گرای افراطی، بیشتر هزارهها را آسیب میزند

در همین حال سرور دانش، معاون دوم رییس جمهور در این نشست از «هزاره گرای افراطی» به شدت انتقاد کرد و گفت که این پدیده، پیش از همه به خود هزارهها آسیب میزند. او از جوانان هزاره خواست تا پیش از بیش این موضوع را درک کنند.

معاون دوم رییس جمهور گفت: «ما همه ای اقوام ملت واحدیم و تاریخ و فرهنگ مشترک داریم و این موضوع را باید پیش از پیش جوانان هزاره درک کنند.»

سرور دانش افزود: «هزاره گرای افراطی، قبل از هر کسی دیگر، به مردم هزاره آسیب میزند و جایگاه و شأن آنان را در میان سایر اقوام پایین می آورد.» هزاره یک قوم محروم است، اما اگر بخواهیم این محرومیت را رفع کنیم، به همکاری سایر اقوام و با یک فضای مثبت، تعامل خردمندانه و پایه گذاری اهداف حقوقی و سیاسی محکم و عقلانی نیاز داریم.»

معاون دوم رییس جمهور هم چنان گفت که «هنوز هم نشانه های محرومیت و حق تلفی و تبعیض سیستماتیک جریان دارد»، اما در بخش دیگر سخنان گفت: «تطبيق برنامه های کلانی برای انکشاف در تمامی نقاط افغانستان از جمله هزارهجات جریان دارد سه تا پنج سال چهره ای هزارهجات تغییر کند.»

او هم چنان از آن چه «خودزنی» خواند، یاد کرد و پرسید: «ما چگونه می توانیم عبدالعلی مزاری را شهید وحدت ملی بگوییم که خود در میان مان خودزنی داریم و با هم به زبان حذف به هم دیگر سخن می گوییم؟»

هم چنان شاه حسین مرتضوی، معاون سخنگوی ریاست جمهوری، پیام رییس جمهور را خواند. در پیام رییس جمهور آمده بود: «عبدالعلی مزاری همواره در هم دلی میان اقوام تاکید کرده و همیشه و خواستار وحدت ملی بود. شهید وحدت ملی در مبارزات سیاسی خود با یک نقشه ای راه حرکت کرده و به همین خاطر بود که طرفدار برگزاری انتخابات و سرشماری نفوس بود.»

همین گونه سیداحمد سعید، مشاور حقوقی معاون اول پیام عبدالرشید دوستم را خواند.

حکومت در هر دو زمینه ناکام بوده است.

ربانی: رهبران حکومت در برابر هراس افغانان سیاست گنگ دارند

در همین حال صلاح الدین ربانی، وزیر امور خارجه و رییس جمعیت اسلامی در مراسم گرامی داشت از سال یاد ترور عبدالرحمان سیدخلیلی فرمانده پیشین پولیس کندز که در پروان برگزار شده بود، می گوید که رهبران حکومت در برابر هراس افغانان سیاست مبهم دارند و مردم این سیاست را دیگر تحمل کرده نمی توانند.

آقای ربانی گفت: «مردم هر روز قربانی می شوند، پل، شفاخانه، جاده و سایر تأسیسات عام المنفعه ای ما را تخریب و به آتش می زنند، سیاست گنگ و مبهم را در پیش بگیریم، تا چه وقت؟ متأسفانه برای بعضیها تداوم اعمال جنایت کارانه ای این تروریستها سودبخش است.»

رییس جمعیت اسلامی افزود: «مردم ما اگر به اندازه ای کوه هندوکش هم صبر و شکیبایی داشته باشند، باید تمام شده باشد. مسوولان پاسخ بدهند که تا چه زمانی ما باید قربانی بدهیم.»

حراست و ثبات: حکومت در صلح و جنگ دست آورد نداشته است

عمر داوودزی، رییس روابط بین المللی این گروه در سخنرانی اش در مراسم گرامی داشت از سال یاد ترور عبدالعلی مزاری گفت که ناامنی در سراسر کشور به شکل بی پیشینه ای افزایش یافته است. او گفت: «حکومت هم در عرصه جنگ و هم در عرصه گفت و گوهای صلح دست آوردی نداشته و ادر هر دو زمینه [هر دو به بن بست رسیده است، شورای عالی صلح با آن که شش سال از فعالیتش می گذرد که هرگونه تلاشی را برای گفت و گوهای صلح انجام داد، اما نتیجه ای را در پی نداشت، حکومت افغانستان از طریق برگزاری لویه جرگه به ملت مراجعه کند تا راه حل بنیادی برای پایان جنگ دریافت شود.»

ناحیه ی سیزدهم: شبی نیست که خونی ریخته نشود

کریم خلیلی حکومت را به دلیل این که در ناحیه ی سیزدهم پایتخت به وعده های عمل نکرده و نیز امنیت این ناحیه تأمین نشده، انتقاد کرد.

او گفت: «ناحیه ی سیزدهم در حالت رقت باری به سر می برد، شبی نیست که خونی به ناحق ریخته نشود. منطقه ای نیست که مردم نگران دزدی و چپاول نباشند. امید دارم به حال این مردم رحم شود. چوکیها به اساس پول تعیین می شود. مسوولینی که به اساس پول بیایند کار را شروع کنند،

۸ صبح، کابل: رهبر حزب وحدت اسلامی در مراسم یادبود از عبدالعلی مزاری، رهبر فقید این حزب بازگشت به گذشته را خطرناک خوانده و رهبر جمعیت اسلامی، رهبران حکومت وحدت ملی را به داشتن سیاست گنگ در برابر تروریسم متهم کرد و گفت که مردم این وضعیت را تحمل کرده نمی توانند. محمدکریم خلیلی معاون شورای عالی صلح و رهبر حزب وحدت می گوید که بازگشت به گذشته خطرناک است و افغانستان باید برای برقراری صلح منتظر نشستهای چندجانبه ننشیند و همه تلاش کنند تا صلح حاکم شود.

او که در مراسم گرامی داشت از سال یاد ترور عبدالعلی مزاری، رهبر فقید حزب وحدت اسلامی سخن می راند، گفت: «کشورهای کمک کننده ای جهان در برابر تروریسم ما را یاری کردند، اما هنوز جنگ در حال گسترش است، در پایتخت کشور هم نابه سامانی جریان دارد.» او اما گفت که باید برای صلح بدون الهام از جایی، همه گان تلاش کنند. آقای خلیلی گفت: «برای صلح بدون کوچکترین الهام از این جا و از آن جا، تلاش کنیم، کشور خود را از این حالت بیرون بیاوریم.»

او در باره ی تلاشهای صلح افزود: «منتظر نباشیم که دوجانبه، سه جانبه، چهار جانبه و ده جانبه چی می کنند، علما روشن فکران و همه شهروندان، همه دست به کار شوند و صدای شان را به همه حلقات بلند کنند.»

معاون شورای عالی صلح گفت: «نظر ما به هیچ وجه به گذشته ها بر نمی گردد، با به گذشته برگشتن مشکلی حل نمی شود، اگر به گذشته برگردیم، بین همی حلقات مشکلات زیادی وجود داشته، جوی خون جاری شده، سرزمینها سوختانده شده است، از گذشته باید پند بگیریم، گذشته ها [باید] راه گشای ما باشد، اما تکرار گذشته به هیچ صورت مشکلی را حل نمی کنند.»

او گفت که تلاشها برای برقراری صلح باید از جانب مردم افغانستان آغاز شود و باور این که همه چیز به افغانستان وارد شدنی است، خشکانده شود: «همه برای صلح تلاش کنیم، بعد هم کشورها اگر همکاری کنند، خانه ی شان آباد، اما اگر نکردند، باید خودمان به یک نتیجه برسیم، ما باور کردیم که خودمان چیزی نیستیم و همه چیز به افغانستان وارد شود، باید این باور را بخشکانیم، از پارتنرهای مان و از کسانی که کمک می کنند، تشکر کنیم، اما تصمیم گیرنده ای اصلی خودمان باشیم.»

در همین حال اما شورای حراست و ثبات در مورد تلاشهای حکومت در زمینه ی صلح و جنگ دیدگاه دیگری دارد و می گوید که

داوود مرادیان رییس مرکز مطالعات استراتژیک افغانستان با تاکید بر همکاری میان حکومتها گفت: اسلام آباد و راولپندی بجای حمایت از گروههای تروریستی باید بر کابل سرمایه گذاری کند. او با انتقاد از بستن مرزها توسط پاکستان اظهار داشت که صلح و ثبات در افغانستان بستگی بر صلح و ثبات پاکستان دارد و برعکس. آقای مرادیان از پاکستان خواست که بر تمامی تعهدات تجاری و ترانزیتی با افغانستان پایبند باشد و از تنها راه حل بحرانهای موجود را گفتگوهای دوجانبه عنوان کرد که می تواند پاسخگوی چالشهای روزافزون موجود باشد.

آقای مرادیان با برجسته کردن مشترکات فرهنگی، دینی و جغرافیایی میان هر دو کشور بیان کرد که افغانستان و پاکستان باید برای رفع سوی تفاهات و فضای حاکم عدم اعتماد گامهای جدی بردارند و ذهنیت منفی و خصمانه جایش را به وحدت نظر و عمل دهد. او روابط دوجانبه میان دولتها را در تامین روابط خوب دوجانبه و بر اساس منشور سازمان ملل متحد ضروری و حیاتی دانست.

در این نشست هم چنان فیصله شد که کمیته مشترکی از هر دو کشور با اشتراک افراد با نفوذ، سیاسیون، سفرا و پیشین و افسران پیشین ارتش و تکنوکراتها تشکیل شود تا حکومتها را در مسایل استراتژیک و رهنمایی کند.

نداریم گفت: حکومت وحدت ملی از تمام گزینهها برای جلب اعتماد و ایجاد فصل نو در روابط با پاکستان استفاده کرده است. او گفت، رییس جمهور غنی پس از به قدرت رسیدن به پاکستان سفر کرد و خلاف معمول به مقر فرماندهی ارتش پاکستان رفت و از این بابت با انتقادهای فراوانی در داخل مواجه شد. وی افزود، حمایت و تعامل غنی با پاکستان حکومت او را از داخل تا سرحد سقوط مواجه کرد، اما واقعیت این است که پاکستان به صورت منظم نه واکنشی، از طالبان حمایت می کند. وی خطاب به اشتراک کنندگان پاکستانی گفت «درست است که ما دلیلی برای جنگ به طالبان داده ایم اما شما از آنها پشتیبانی می کنید.» او گفت ملا هیبت الله قبل از مرگ ملامنصور در مدرسه خود در کوچ کچلاغ بود و حمایت می شد. در بخش دیگری از سخنان خود او گفت: حتا یک ورق پیشنهادی که میسر تعامل میان دو دولت را مشخص سازد از طرف پاکستانیها در ۱۵ سال گذشته پیشنهاد نشده است.

زاخیلوال در تعامل همه جانبه با ایالات متحده و متحدین ناتو در مبارزه با تروریزم همکاری می کند و ما به هیچ گروه تروریستی که از خاک افغانستان برای بی ثبات سازی و حمله بر پاکستان استفاده کند اجازه نمی دهیم، اگر شما باور ندارید و می گوید امریکا حمایت می کند پس آن

چرا مسوولان بی کفایت بر کنار نمی شوند؟

بابک کابلی

بجنگند و کارمند و داکتران شفاخانه را قتل عام کنند. گارنیزین محافظ شفاخانه‌ی داوود خان حتماً آمريت کشف دارد. آمر کشف این گارنیزین باید مورد مواخذه قرار بگیرد. رییس کشف وزارت دفاع هم در این مورد مسوول است. شخص وزیر دفاع هم نمی‌تواند از مسوولیت شانه خالی کند. اگر این اتفاق شرم‌آور در جای دیگر دنیا واقع شود، وزیر دفاع آن کشور از فرط حیا استعفا می‌دهد. وزیر دفاع آن کشور دیگر از حیا با شهروندان آن کشور چشم‌پوشی نمی‌کند. در هیچ جایی این طور نیست که شکست‌های بی‌دربی امنیتی حتماً عرق شرم را هم بر جبین مسوولان امنیتی نشانند.

نزدیکان رییس‌جمهور که همه به زبان انگلیسی تسلط دارند، یک بار باید به خود زحمت بدهند و در مورد حمله‌ی انتحاری‌های طالبان به یک پایگاه نظامی ناتو در هلمند که چند سال پیش اتفاق افتاد، مطالعه کنند. چند سال قبل یک گروه از انتحاری‌های طالبان بر یکی از پایگاه‌های ناتو در هلمند حمله کردند و یکی دو هواپیما را به آتش کشیدند. وزارت دفاع امریکا پس از این رویداد، حداقل یک جنرال را تنزیل رتبه داد و شماری از افسران ارشد را هم خانه‌نشین ساخت. آنان بررسی‌های

حمله تروریستی به شفاخانه نظامی داوودخان شرمساری بزرگ است. شفاخانه بزرگی که با یک گارنیزین تا به دندان مسلح حفاظت می‌شود، چطور در برابر چند تروریست انتحاری این قدر آسیب‌پذیر می‌شود؟ شفاخانه‌ای که در هر دهلیزش یک ضابط و چند عسکر نگهبانی می‌دهند و هر لحظه آماده‌ی شلیک‌اند، چطور در برابر چند تا تروریست انتحاری زمین‌گیر می‌شود و برای نجاتش واحدهایی از نیروهای ویژه را می‌فرستند؟ روایت وزارت دفاع این بود که یک تروریست انتحاری خودش را در قراول جنوبی شفاخانه منفجر کرده و بعد تروریست‌های دیگر وارد ساختمان اصلی شفاخانه شده‌اند.

اما گزارش رسانه‌ها نشان داد که این روایت واقعیت ندارد. تروریست‌ها قبلاً در داخل شفاخانه جا‌جا شده بودند. تروریست‌هایی که این حمله‌ی انتحاری را انجام دادند، عوامل نفوذی در درون شفاخانه داشتند. بعید است که این عامل نفوذی یک ضابط یا عسکر بی‌صلاحیت باشد. حتماً کسانی نقش عوامل نفوذی تروریست‌ها را بازی کرده‌اند. در گارنیزین شفاخانه سمت‌های مهم دارند. اگر عامل نفوذی در کار نمی‌بود، هیچ امکان نداشت که چند تا تروریست وارد شفاخانه شوند، جنگ‌افزار به دست بیاورند، ساعت‌ها

اگر عامل نفوذی در کار

نمی‌بود، هیچ امکان

نداشت که چند تا

تروریست وارد شفاخانه

شوند، جنگ‌افزار به

دست بیاورند، ساعت‌ها

بجنگند و کارمند و

داکتران شفاخانه را قتل

عام کنند. گارنیزین

محافظ شفاخانه‌ی داوود

خان حتماً آمريت کشف

دارد. آمر کشف این

گارنیزین باید مورد

مواخذه قرار بگیرد.

رییس کشف وزارت دفاع

هم در این مورد مسوول

است. شخص وزیر

دفاع هم نمی‌تواند از

مسوولیت شانه خالی کند.

اگر این اتفاق شرم‌آور در

جای دیگر دنیا واقع شود،

وزیر دفاع آن کشور از

فرط حیا استعفا می‌دهد.

نکرده باشند که در آن‌جا مداوا می‌شوند. مگر طالبان زندانی دست به شورش در زندان نمی‌زنند، که طالبان زخمی در شفاخانه دست به تیراندازی و انتحار زنند؟ گزارش‌های رسانه‌ها و گفته‌های شاهدان عینی نشان می‌دهد که اصلاً هیچ حمله‌ی انتحاری در درون حیاط شفاخانه‌ی داوودخان و قراول‌های آن اتفاق نیافتاده است. گزارش‌هایی وجود دارد که تروریست‌ها اول به اتافی که کمره‌های مداربسته‌ی شفاخانه داوودخان از آن کنترل می‌شود، حمله کردند و بعد به جاهای دیگر. چه کسی نقشه و کروکی کل شفاخانه‌ی داوودخان را به طالبان داده بود؟

این خیلی مسخره است که کسی بگوید که در تمام دنیا از این نوع حمله‌ها اتفاق می‌افتد. در هیچ جای دنیا این طور رسوایی اتفاق نمی‌افتد، اگر هم بیفتد صرف یک بار می‌افتد و تمام مقام‌هایی که سهل‌انگاری کرده‌اند، مورد مواخذه قرار می‌گیرند، اما در این‌جا تا حال همه سر جای شان هستند.

استراتژیک علیه پاکستان حرکت کرده است، که برخلاف همسایه‌اش در شرق، در سرمایه‌گذاری روی سرمایه انسانی ناکام شده است. برخلاف گمان فروپاشی قریب‌الوقوع (که اسلام‌آباد می‌خواهد به‌عنوان بهانه‌ای برای تحمل افراط‌گرایی داخلی بیاورد)، پاکستان واقعاً یک کشور مقتدر است. ولی قسمی که رابرت گالوچی، متخصص برجسته‌ی تسلیحات هسته‌ای در نشست پشت در های بسته‌ی کانگرس روز سه‌شنبه اظهار کرد، نباید منتظر بود تا رهبران پاکستانی صاحب درک و احساس شوند.

در عوض، حالا زمان آن است که ایالات متحده، یک‌جانبه، حدودی را برای

زیاده‌روی‌هایش تعیین کند. راه‌هایی که می‌توانیم در نهایت، این روان‌شناسی زهرآگین را کنار بگذاریم این است:

۱. نگذاریم بحران بعدی در جنوب و جنوب‌غرب آسیا تمرکز ما را منحرف کند.
۲. بر سر قطع میزان پرداخت‌ها به پاکستان از طریق صندوق بین‌المللی پول، طوری که در گذشته انجام داده‌ایم، نباید عجله صورت گیرد.
۳. بگذارید چین به آنها پول بپردازد، اگر پاکستانی‌ها می‌خواهند آینده‌ی‌شان در گرو این راه باشد. (برنامه‌های زیربنایی «یک کمربند، یک راه» چین برای پاکستان با مشکل بزرگی مواجه شده است.)

بدون در نظر گرفتن گرایش‌ها در روابط ایالات متحده و هند، که از زمان اداره جورج دبلیو بوش سالم‌تر شده است، تغییر موضع واکنشی مناسب در مقابل پاکستان به زودی اتفاق نخواهد افتاد. ولی باید تغییر کند.

اینجا گرایشی برای در نظر گرفتن پاکستان به‌عنوان دوگانگی‌آزاددهنده وجود دارد. این تاریخ گذشته است - و ما مسایل خودمان را با هند نیز داریم. ولی باید تغییری در رفتار ما با دولت حامی تروریسم و سلاح‌های هسته‌ای غیرمسوول، بیاوریم، و این باید زودتر تغییر کند. تن دادن به گرایش‌های فعلی گزینه خوبی نیست.

زمان تغییر بنیادی سیاست ما در قبال پاکستان است

بالاخره امریکا باید حدودی را برای زیاده‌روی‌هایش تعیین کند.

منبع: نشنل انتریست

نویسنده: تد پو، رییس کمیته فرعی تروریسم در کانگرس امریکا
مترجم: اورنگ‌زیب بیضایی

مثلاً، ایالات متحده کمک بلاعوض چندصد میلیونی را با پاکستان تقدیم کرد، بر این اساس که آن پول در راستای اصلاح نظام آموزش و پرورش به کار گرفته شود. متحد ما از آن پول برای پرداخت بدهی‌های بزرگ خارجی‌اش استفاده کرد و در گسترش سلاح‌های هسته‌ای کار گرفته است. چگونه این روان‌شناسی عجیب می‌تواند وارونه شود؟ در طول سال‌ها، موازنه کلی

پاکستان به شبه‌دشمنی تبدیل شده است که صدها میلیارد دالر ایالات متحده را به‌صورت مستقیم و غیرمستقیم در طول سال‌ها دریافت می‌کند.

دست یافت.

اگر هیچ‌یک از این‌ها خبر نباشد، چه کاری می‌تواند صورت بگیرد؟ همکارانم در هر دو حزب و هر دو خانه، تلاش کرده‌اند بسته‌های کمکی برای پاکستان مشروط بسازند. ما از این حرکت‌ها که همواره ناکام شده، پشتیبانی کرده‌ایم.

این مشروط بودن بر می‌گردد به چند سال پیش. چند هفته پس از یازده سپتامبر،

برای سال‌ها و می‌توان گفت برای دهه‌ها، ایالات متحده به رابطه‌ای زهرآگین با پاکستان تن داده است؛ سازش کردن با متحدی اسمی که رهبران نظامی و امنیتی آن بازی دوگانه مرگباری را انجام می‌دهند. خطرناک‌تر این که، اگر آن را «بازی» بگوییم، شامل تولید بی‌پروای سلاح‌های هسته‌ای و صدور تروریسم اسلامی می‌شود. اداره‌ی ایالات متحده راه برون‌رفت از این مساله نیافته، در عوض نمایش «منافع مشترک» با اسلام‌آباد را پیش می‌برد؛ حتی زمانی که رابطه‌های پاکستان با شورشیان، جان امریکایی‌ها در افغانستان را به مخاطره می‌اندازد و بی‌ثباتی بزرگ‌تری را در آسیای مرکزی دامن می‌زند.

هیچ یکی از این‌ها خبر تازه‌ای نیست. مدارک کانگرس در طول سال‌ها به‌علاوه تحلیل کارشناسان در درون و بیرون دولت، به‌طور یک‌نواخت به این نکته می‌پردازد: پاکستان به شبه‌دشمنی تبدیل شده است که صدها میلیارد دالر ایالات متحده را به‌صورت مستقیم و غیرمستقیم در طول سال‌ها دریافت می‌کند. ما به اسلام‌آباد پول می‌پردازیم تا امنیت داخلی خود را حفظ و ثبات افغانستان را تقویت کند.

رهبران نظامی پاکستان، دولت غیرنظامی‌شان را شدیداً تحت کنترل در آورده‌اند. نظامیان پاکستانی با هواداران متعددشان در واشنگتن خیلی خوب‌بازی می‌کنند - به ویژه دستگاه‌های دفاعی، گروه‌های استخباراتی و بخشی از دستگاه سیاست خارجی که برای‌شان ادامه دسترسی به اسلام‌آباد فراتر از واقعیت است. تکرار می‌کنم: هیچ یکی از این‌ها خبر نیستند. هر یکی از نسل جدید فرماندهان ارشد ایالات متحده فکر می‌کند که می‌تواند این حلقه را هموار کند، با تکیه بر رابطه‌های «شخصی» با فرماندهان ارتش پاکستانی. بعد بعضی بحران‌های جدید شبه‌قاره‌ای بروز می‌کند، و نیاز فوری به نفوذ بر پاکستان، اهداف درازمدت را کنار می‌زند. برای سال‌ها، ما مسیر دیگری را می‌دیدیم، که پاکستان با گواهی‌نامه‌ی سالانه منع گسترش سلاح‌های هسته‌ای، به توانایی تسلیحات هسته‌ای

قتل عام در شفاخانه چهار صد بستر:

«مامایم را دو مر می زدند؛ یکی بر فرقی و دیگری بر قلبش»

حسن کریمی

وزارت دفاع کشور در مورد این حمله افزوده است: «حوالی ساعت ۹ صبح روز چهارشنبه یکتان مهاجم مواد همراه خویش را در دروازه جنوبی شفاخانه سردار محمد داوود خان منفجر نموده و ۳ تن دیگر آن‌ها با استفاده از لباس کارکنان صحنی خود را به منزل دوم و سوم رسانیده که به مجرد منفجر کردن مواد انفجاری توسط مهاجم اول، این‌ها هم به تیراندازی شروع می‌کنند.»

تراژدی یک نجات یافته روز ۱۷ حوت، یک روز قبل از حمله انتحاری بالای شفاخانه چهارصد بستر، فریدالله به خانه یکی از دوستانش برای شام دعوت

۳:۳۰ دقیقه بعد از ظهر همان روز، مهاجمان را از پا درآوردند و به حمله پایان دهند. مسوولیت این حمله را گروه دولت اسلامی موسوم به داعش به عهده گرفته است.

ذکی‌الله مسعودی، یکی از داکتران شفاخانه ۴۰۰ بستر سردار داوود را ساعت دوی بعد از ظهر روز پنج‌شنبه در قبرستان سرای شمالی شهر کابل دفن کردند. او روز چهارشنبه (۱۸ حوت) در حمله‌ی گروهی تروریستان بر این شفاخانه جان باخته بود.

در مراسم تشییع جنازه ذکی‌الله، جوانی در میان جمعیت با صدای بلند گریه می‌کرد. از بس گریسته، چشم‌هایش بسیار سرخ شده بود. فریاد می‌کشید: «مامایم را کشتند، شهیدش کردند، حالا چه کار کنیم؟ تنها می‌توانیم گریه کنیم.»

او معشوق‌الله نام دارد و خواهرزاده‌ی داکتر ذکی‌الله مسعودی است. تقریباً ۲۵ ساله به نظر می‌رسد و بی‌وقفه می‌گرید. در میان جمعیت هر آشنایی را که می‌بیند، بی‌اختیار به طرفش نزدیک شده و می‌گوید: «سپیل کو، چه کار کردند. چه گناه کرده بود؟» آشنایان و اقوامش او را دل‌داری می‌دهند.

معشوق‌الله در باره‌ی این که مامایش را چگونه از دست داده است، می‌گوید: «نوکریش بود، شب را تمام در نوکری بود، صبح وقت خانه آمده بود، پس رفت که نوکری را تسلیم بدهد. اما نامردان، در منزل دوم او را شهید کردند.»

به گفته او، وقتی انفجار شده، مامایش در منزل دوم بوده است. مهاجمان داخل آن منزل می‌شوند و با فیر مرمی داکتر مسعودی را هدف قرار می‌دهند: «یک مرمی بر فرقی و دیگری بر قلبش زدند.»

ذکی‌الله مسعودی، در شفاخانه سردار داوود به حیث معاون وسایل طبی این شفاخانه کار می‌کرد و رتبه نظامی‌اش دگروال بود. او ۳۸ سال عمر داشت و ۴ فرزند داشت. به گفته معشوق‌الله، دختر کلان داکتر مسعودی صنف نهم مکتب است.

چند روز قبل، داکتر ذکی‌الله مسعودی به یکی از دوستانش زنگ زده و او را به بولانی‌خوردن دعوت کرده بود. این دوست که حالا به تشییع جنازه داکتر آمده است می‌گوید: «حالا آمدیم او را در قبرستان دفن کنیم.»

به گزارش وزارت دفاع، در حمله روز چهارشنبه بر شفاخانه سردار محمد داوود

بود. در مسیر راه در منطقه‌ی کارته‌ی نو شهر کابل، ساعت ۷:۳۰ شام، دزدان راهش را می‌گیرند و با کارد به شمشک می‌زنند. آن‌ها تلفن موبایل و پول کمی را که او با خود داشته، می‌گیرند و فرار می‌کنند.

حاجی غلام‌سرور، کاکای فریدالله، برادرزاده زخمی‌اش را به یک شفاخانه خصوصی به نام «افغان» می‌برد. اما داکتران در آنجا می‌گویند که وضعیت زخمی خوب نیست و باید به یک شفاخانه مجهزتر انتقال داده شود. ناوقت شب، حاجی غلام‌سرور، فریدالله را به شفاخانه سردار داوود انتقال می‌دهد تا عملیات شود.

صبح روز پنج‌شنبه، یک روز پس از حمله بر شفاخانه چهارصد بستر، ساعت ۹ صبح رو به روی دروازه ورودی شفاخانه سردار داوود، جمعیت بزرگی گرد هم آمده‌اند. نیروهای امنیتی به کسی اجازه ورود به شفاخانه را نمی‌دهند.

غلام‌سرور، پیرمرد ۶۵ ساله، همراه با ۲ تن دیگر، نزدیک یک غرفه خوراکی‌فروشی ایستاده است. او می‌خواهد از فریدالله، برادر زاده‌اش، احوال بگیرد که یک روز پیش در شفاخانه بستری بود.

پدر فریدالله در ولایت هلمند قوماندان است. او سال‌های زیادی می‌شود که در اردوی ملی و وظیفه اجرا کرده است. پدر فریدالله دیر خبر می‌شود که پسرش را دزدان چاقو زده‌اند و او هنوز در هلمند است.

غلام‌سرور می‌گوید که وقتی در شفاخانه انتحار و سپس مهاجمان داخل ساختمان می‌شوند، فریدالله در منزل سوم شفاخانه بستری بوده است. او ترس می‌خورد و خود را از منزل سوم پایین می‌اندازد و گردنش می‌شکند. او که از زخم چاقوی دزدان هنوز رنج می‌برد، حالا زخم دیگری نیز بر داشته است.

غلام‌سرور نگران وضعیت فریدالله است. او می‌گوید: «ما را اجازه نمی‌دهد که داخل برویم. به پدرش زنگ زدیم، اما هنوز نمی‌دانیم که وضعیت برادرزاده‌ام چگونه است. این‌جا منتظریم که تا پولیس اجازه بدهد که داخل شویم.»

نتیجه یک تحقیق:

نقش زنان در رسانه‌ها کمرنگ شده است

زینب فرهنگ

یک تحقیق تازه نشان می‌دهد که حضور زنان در رسانه‌ها به علت تبعیض، کم‌توجهی ح کومت و کاهش کمک‌های جهانی در سال‌های اخیر کمرنگ شده است.

این تحقیق که از سوی موسسه‌ی اجتماعی و فرهنگی تساو، کمیته‌ی بانوان خبرنگار و همکاری نهاد فرهنگی افغانستان، روزنامه ۸صبح، دانشگاه غرچستان و برخی از نهادهای دیگر، راه اندازی شده، حضور زنان در رسانه‌ها را به بررسی گرفته است.

در اعلامیه‌ی نشرشده آمده است که تحقیقات ابتدایی و شواهد نشان می‌دهد که نقش بانوان در رسانه‌ها به دلایل نامنی، کاهش کمک‌های جهانی به رسانه‌ها و تأثیر آن بر وضعیت اقتصادی رسانه‌ها، بی‌توجهی حکومت به رسانه‌ها، تبعیض جنسیتی، قدرتمند شدن نهادهای محافظه‌کار، افکار سنتی و مخالفت خانواده‌ها، کاهش یافته است.

بنا به گفته‌ی معصومه محمدی رییس موسسه‌ی تساو یافته‌ها نشان می‌دهد که حضور زنان رسانه‌گر و خبرنگار در برخی ولایت‌های افغانستان به صفر رسیده و هیچ زنی در برخی از ولایت‌ها، فعالیت رسانه‌ای ندارند که اکثراً ولایت‌های ناامن را شامل می‌شود.

محمدی وضعیت زنان فعال در رسانه‌ها را همراه با نبود آمار دقیق از تعداد بانوان در رسانه‌ها در سطح کشور، کم‌رنگی فعالیت زنان

محمدی وضعیت زنان فعال در رسانه‌ها را همراه با نبود آمار دقیق از تعداد بانوان در رسانه‌ها در سطح کشور، کم‌رنگی فعالیت زنان در رسانه‌های کلان‌شهرها و نبود خبرنگار زن در برخی ولایت‌ها، نبود برنامه‌های ارتقای ظرفیت خبرنگاران در ولایت‌ها، کمرنگ‌بودن نقش زنان در مدیریت و رهبری رسانه‌ها و موارد حتما می‌تواند منجر به ترویج فرهنگ زن‌ستیزی و تزیق افکار سنتی شود، تعریف می‌کند.

از خود می‌داند. رییس «تی» گفت که مقرره‌ی طرز تأسیس و اشتغال برای رسانه‌ها وجود دارد اما کلی می‌باشد و به مسایل کلی کارکنان اعم از زن و مرد پرداخته است، اما نیاز است که مقرره‌ای برای حمایت از حضور فعال زنان در رسانه‌ها و سایر ادارات ایجاد شود.

به زنان به عنوان کارمندی که دارای برخی محدودیت‌های طبیعی است، باید تغییر کند. به باور او، در مورد توانایی‌های زنان در جامعه گفت‌مان غلط وجود دارد و وقتی که حضور زنان در ادارات کمرنگ است، بیشتر می‌گویند که ظرفیت‌های زنان کم است، در حالی که آقای خلوتگر به گونه‌ی مثال توانایی‌های شکایلا ابراهیم خیل، خبرنگار مطرح کشور را بلندتر

عبدالمجیب خلوتگر که در برنامه‌ی گرامی‌داشت از روز جهانی زن در دانشگاه غرچستان سخن می‌زد، گفت: «باید به معرفی زن بکشیم، به عنوان یک انسان قادر و بالغ، توانا همان رقمی که مردان معرفه‌شان در اجتماع است.» وی می‌گوید که یک رقابت سالم باید میان زنان در جامعه به وجود بیاید و دید کارفرمایان

در رسانه‌های کلان‌شهرها و نبود خبرنگار زن در برخی ولایت‌ها، نبود برنامه‌های ارتقای ظرفیت خبرنگاران در ولایت‌ها، کمرنگ‌بودن نقش زنان در مدیریت و رهبری رسانه‌ها و موارد حتما می‌تواند منجر به ترویج فرهنگ زن‌ستیزی و تزیق افکار سنتی شود، تعریف می‌کند.

رییس «تساوی» می‌افزاید که مسایل مربوط به زنان به دلایل مختلف در اجندای گزارش‌دهی و خبرسانی قرار نمی‌گیرد. این نهاد پیشنهاد می‌کند تا مسوولان رسانه‌ها به تدوین و رعایت پالیسی جندر اقدام کنند و به زنان فرصت تصمیم‌گیری در سطح مدیریت و رهبری بدهند. نهادهای تحقیقی باید بررسی‌های هدفمند را دریافتن مشکلات زنان رسانه‌گر و راه‌حل‌های آن انجام دهند. به قول او، باید نهادهای مدافع رسانه‌ها از توانایی‌های‌شان در آگاهی‌دهی مردم راجع به حضور زنان در رسانه‌ها استفاده کنند.

گفتمان اشتباه از توانایی زنان

در همین حال عبدالمجیب خلوتگر رییس نهاد حمایت از رسانه‌های آزاد افغانستان «تی» می‌گوید که گفتمان نادرستی از توانایی‌های زنان در جامعه وجود دارد که باید به همت خود زنان و همکاری مردان رفع شود.

و سه‌شنبه هفته گذشته را در آنجا مصروف بود، اما روز چهارشنبه مهاجمان در محل کارش او را کشتند.

واکنش‌ها

ریاست جمهوری در واکنش به این حمله نوشته است: «عملکرد و جنایات گروه‌های تروریستی نشان می‌دهد که آنها جز کشتار مردم و ایجاد وحشت هیچ هدف دیگری را دنبال نمی‌کنند.»

رییس جمهور گفته است که تروریستان با انجام حمله به شفاخانه‌ی سردار داوود که در آن داکتران مصروف تداوی مریضان و مجروحان بودند، با شهید و زخمی‌ساختن هموطنان ما، تلاش نمودند تا فضای خدمات صحتی را مختل سازند.

رییس جمهور کشور افزود: «تروریستان با این گونه اعمال وحشیانه، نمی‌تواند که اراده‌ی شوم‌شان را بر مردم ما تحمیل کند.» رییس جمهور غنی گفت: «در مبارزه‌ی ما علیه تروریستان هیچ ابهام وجود ندارد و نیروهای امنیتی و دفاعی افغانستان با تمام توان علیه افراد و گروه‌های که دست به جنایت و کشتار مردم می‌زنند، مبارزه می‌کنند.»

ریاست اجرایی نیز حمله بر شفاخانه سردار محمد داوود خان را محکوم کرد.

مجیب‌الرحمن رحیمی، سخنگوی ریاست اجرایی گفته است که چنین حملات ناشی از ناتوانی تروریستان در جنگ رو در رو با نیروهای امنیتی افغانستان است.

او از جدیت رهبری حکومت و حدت ملی برای مجازات عاملان این رویداد سخن گفت. وی گفت: «سرنخ‌هایی در این زمینه به‌دست آمده که پس از تکمیل تحقیقات با مردم افغانستان در میان گذاشته خواهد شد.»

وی هم‌چنان تأکید کرد که استعفای مسولان امنیتی، راه حل معضله کنونی در کشور نیست.

رحمت الله نبیل رییس پیشین امنیت ملی کشور در واکنش به حمله تروریستی به شفاخانه ۴۰۰ بستر کابل گفته است که سربازان نیروهای امنیتی و دفاعی ما با وقار و شجاع هستند، اما دولت‌مردان ما وابسته، ترسو و جبون‌اند.

آقای نبیل با اشاره به حمله تروریستی روز چهارشنبه کابل تأکید کرده است که «نتیجه‌اش همین است که روز تا روز بیشتر خون می‌دهیم، بیشتر خون می‌شویم و بیشتر خون می‌خوریم و وطن‌مان بیشتر ویران می‌شود.»

وی افزود: «سولان بلندپایه ما به‌جای تجزیه و تحلیل از اوضاع پیچیده کشور و آمادگی‌های لازم برای دفع توطیه‌های دشمن، مصروف توطیه علیه یک‌دیگرند.»

به گفته این مقام پیشین امنیت ملی: «دشمنان بی‌رحم، سفاک و قسم‌خورده هر روز جان مردم را می‌گیرند و مسولان بلندپایه فقط به تبقیح اعمال شوم آن‌ها اکتفا می‌کنند.»

نزدیک ساعت نه صبح روز چهارشنبه ۱۸ حوت، پنج مهاجم مربوط به گروه داعش با یونیفرم دکتری بزرگترین شفاخانه‌ی نظامی کشور را در کابل هدف حمله قرار دادند. نیروهای امنیتی و دفاعی از زمین و هوا وارد شفاخانه شدند و مهاجمان را پس از شش ساعت کشتند.

رحمت الله نبیل رییس پیشین امنیت ملی کشور در واکنش به حمله تروریستی به شفاخانه ۴۰۰ بستر کابل گفته است که سربازان نیروهای امنیتی و دفاعی ما با وقار و شجاع هستند، اما دولت‌مردان ما وابسته، ترسو و جبون‌اند.

آقای نبیل با اشاره به حمله تروریستی روز چهارشنبه کابل تأکید کرده است که «نتیجه‌اش همین است که روز تا روز بیشتر خون می‌دهیم، بیشتر خون می‌شویم و بیشتر خون می‌خوریم و وطن‌مان بیشتر ویران می‌شود.»

شفاخانه نظامی چهارصد بستر سردار داوود می‌گوید که احتمال دارد مهاجمان از دروازه عقبی شفاخانه وارد شده باشند.

وی افزود که از راه شمال شرقی این شفاخانه داخل شدن امکان ندارد، به خاطر این که تدابیر امنیتی آن‌جا شدید است.

او گفت که یک تعداد افراد با موترهای «شیشه سیاه» در شفاخانه می‌آیند، اما آن‌ها در هنگام بررسی نمی‌دانند که در داخل موتر چی است و کی است.

او اشاره کرد که مهاجمان از «برچه» نیز برای کشتن افراد استفاده کرده‌اند.

او گفت: «ایک مهاجم بمب دستی را بالای افراد می‌انداخت و کسی که همراهش روبه‌رو می‌شد با مرمی می‌زد.»

استعفا دهند

در عین حال محمدی‌خان که خواهرزاده‌اش در حمله بر شفاخانه داوودخان زخمی شده می‌گوید که دو روز شده کسی در خانواده‌ی آن‌ها نان نخورده است.

وی گفت که تا حال خواهرزاده‌ی زخمی‌اش را ندیده و همین قدر خیر دارند که در بینی‌اش آکسیجن «چالان» است.

در همین حال پرویز خلیلی یکی از پرستاران می‌گوید که حمله به شفاخانه و مراکز صحتی مطابق به قوانین بین‌المللی منع است.

او گفت که این امکان از حملات جنگی مصون است.

وی افزود چگونه دشمن تا این حد نفوذ می‌تواند، دشمن هر آن جایی را که می‌خواهد هدف قرار می‌دهد. کشف، استخبارات، پولیس چرا ناتوان است یا این‌ها به ناتوانی سوق داده می‌شوند.

به گفته آقای خلیلی تلاش نیروهای امنیتی دست‌کم گرفته می‌شود و علل و عوامل هم‌چون قضیه‌ها ریشه‌یابی نمی‌شود.

آقای خلیلی تأکید کرد که تا مقامات استعفا ندهند، مشکل امنیت حل نمی‌شود.

قربانیان

عبدالواسع و پسر هفده ساله‌اش صداقت از جمله قربانیان حادثه روز چهارشنبه شفاخانه چهارصد بستر سردار داوودند. عبدالواسع کارمند شفاخانه‌ی سردار محمد داوود بود و فرزند بیمارش در این شفاخانه بستری بود.

گفته می‌شود که مهاجمان عبدالواسع را با گلوله کشته‌اند و پسرش در نتیجه پرتاب یک بمب‌دستی در روی بستر، جان داده است.

عزت‌الله که بیست و پنج سال داشت، یک تن قربانی دیگر حادثه شفاخانه داوود خان است. او سه ماه پیش از دانشگاه طب ولایت ننگرهار فارغ شده بود و در شفاخانه سردار داوود وظیفه گرفت. روزهای دوشنبه

صدایی آمد به زمین افتادم. همان قدر تلاش کردم که از منزل سوم دو دانه «روجایی» را به کلکین بند کردم، خود را پایین انداختم، تا شفاخانه وزیر اکبرخان دویدم، اولین نفر خود را رساندم.»

او افزود که در قسمت بطنش مرمی خورده و از پشتش بیرون شده است. او از این که داکتران شفاخانه‌ی وزیر اکبر خان به زودی عملیاتش کردند، ابراز سپاس کرد.

شاهدان و نجات یافتگان

در همین حال فریداحمد کوهستانی، مسول بخش فرقه‌ی بیست پامیر ولایت کندز، ساعت هشت‌ونیم صبح از بخش راپور این شفاخانه بیرون می‌شده است که مریضان خود را بررسی کند.

او گفت: «در منزل سوم رسیدیم که یک نفر با چین سفید، انداخت را شروع کرد، ما پراگنده شدیم، در فاصله‌ی ده متری من یک دکتر بود، او را مهاجمان با شلیک گلوله کشتند. بالای ما هم فیر کردند، اما به ما نخورد، ما به منزل اول پایین شدیم، از منزل اول به سوی پتالوژی شفاخانه می‌رفتیم که باز انداخت شد.»

آقای کوهستانی گفت که با چندین نفر دیگر تا ساعت شش شام در داخل پتالوژی مانده‌اند.

وی افزود: «بعد از ساعت شش دوباره به شفاخانه آمدیم، دهلیزها پر از خون شده بود. شیشه‌ها شکسته و شمار شهیدان زیاد بود. مریض‌های فرقه بیست پامیر را دیدیم، مریضان ما وضع‌شان خوب بود و ساعت نه شب از ساحه چهارصد بستر بیرون شدیم.» آقای کوهستانی اشاره کرد که مهاجمان با سلاح سبک و سنگین مجهز بوده‌اند. در همین حال عبدالرازق، یکی از محافظان

زخمیان عجب خان، یک سرباز اردوی ملی که از ناحیه دست زخم برداشته بود، در گفتگو با روزنامه ۸صبح گفت: «مهاجم یک چند نفر را کشت، در دست من سه مرمی زد، چشم‌هایم را بستم، باز آمد دو مرمی به دست دیگرم زد. هر دو دستم شکسته است. یک رفیقم به دیوار تکیه کرده بود، یک مرمی به پیشانی او زد.»

وی افزود: «من از رهبران می‌پرسم که چطور انتحاری در چهارصد بستر می‌آید، این قدر اردو و کماندوی که در چهارصد بستر است، کی این‌ها را آورده است.»

در عین حال دکتر ذبیح، نماینده قول اردوی ۲۰۵ اتل که از ناحیه شکم زخم برداشته و در شفاخانه وزیر اکبرخان بستری بود، می‌گوید: «یک فورمه را کابل‌بانک برای ما داده بود، حساب نمبر تمام مریضان را در آن‌جا می‌رساندیم.»

او گفت از طریق ریاست مالی شفاخانه چهارصد بستر می‌خواستند که بروند به کابل بانک و معاش‌شان را بگیرند.

«بسیار صداهای ناگوار بود. ما گفتیم که کدام الماری افتید، وقتی این طرف و آن طرف رفتیم، صدای فیر آمد، گفت برق‌ها شارتی کرده است، از منزل ششم به منزل سوم آمدیم، از آن‌جا به دروازه خروجی رفتیم، سی-چهل نفر بودیم، می‌خواستیم خارج شویم، آن‌جا یکی از تروریست‌ها در کمین بود. سر دو سه نفر ما صدا زد. ما در عقب سی‌چهل نفر بودیم، فرار کردیم به منزل دوم. در منزل دوم که آمدیم، آن‌جا شاجورها و پوچک‌های مرمی افتاده بود.»

«به منزل سوم رفتیم، به یک دروازه تازه دستم رسیده بود، داخل اتاق شدم، نفهمیدم

دور روز پس از حمله‌ی گروهی تروریستان، دولت وزیری، سخنگوی وزارت دفاع می‌گوید که در حادثه شفاخانه نظامی چهارصد بستر یا داوودخان سی‌ویک تن از داکتران، مریضان و کارمندان ملکی این شفاخانه کشته و پنجاه‌وسه تن دیگر زخمی شده‌اند.

در عین حال گل محمد ایوبی، رییس شفاخانه وزیر اکبرخان می‌گوید که از حمله مسلحانه، شفاخانه چهارصد بستر در حدود شصت‌وپنج زخمی به این شفاخانه انتقال یافته است.

وی گفت: «از شصت‌وپنج نفر زخمی سه نفر شهید داشتیم و بیست‌وهفت تن آن‌ها فوری عملیات شدند.»

وی افزود که تمام مریض‌ها بعد از عملیات وضعیت صحتی‌شان خوب است.

او گفت که خانم‌ها، افراد نظامی و غیرنظامی، کارمندان خدمتی و مسلکی شفاخانه چهارصد بستر شامل زخمیان‌اند.

این در حالی است که یک منبع موقت امنیتی به روزنامه ۸صبح می‌گوید که در حمله مهاجمان بر شفاخانه نظامی داوودخان روز چهارشنبه هفته گذشته بیش از «هفتاد نفر» کشته شده‌اند.

این منبع هم‌چنان گفت که در این عملیات بیش از «صد تن» زخمی شده‌اند.

سخنگوی وزارت دفاع هم‌چنان گفته بود که در دهن دروازه جنوبی شفاخانه یک مهاجم خود را انتحار کرده و بعد از آن چهار مهاجم وارد ساختمان شفاخانه شده‌اند.

این در حالی است که منبع موقت امنیتی به روزنامه ۸صبح می‌گوید که انتحاری‌ها از قبل در داخل شفاخانه جابه‌جا شده بودند.

منبع هم‌چنان می‌افزاید که حمله انتحاری در داخل ساختمان شفاخانه صورت گرفته است.

حسین حیدری

Press Release: 11th March 2017

Azizi Bank joint hands with the Ministry of Women Affairs on the occasion of International Women's Day

As part of its corporate social responsibility, Azizi Bank donated an amount for the Women's Breast Cancer Hospital in Kabul, Afghanistan on the occasion of International Women's Day dated 8th March 2017. Mr. Abdul Fatah Karimi, Deputy CEO, Azizi Bank gave the cheque to Her Excellency Mrs. Spozhmai Wardak, Deputy Minister (Technical & Policy) in the Ministry of Women Affairs, Islamic Republic of Afghanistan amongst the presence of distinguished guests at the auditorium of the Ministry. While speaking on the occasion, Mr. Karimi expressed his wishes to all distinguished ladies on the women's day and also articulated the intentions of Azizi Bank to support the cause of the society in the coming days as part of its CSR initiatives. Mr. Karimi also presented momentous to Her Excellency's – Ministers and other distinguished officials. Also while speaking on the occasion, Her Excellency Ms. Spozhmai Wardak, Deputy Minister appreciated Azizi Bank's initiative for the cause and called upon other private sectors to contribute and support such humanitarian initiatives. Azizi Bank, the largest banking group in Afghanistan have made specific corporate social responsibility plans for the year and will continue to support the cause of the society in the coming days.

(Press Release)

چو ایستاده یی دست افتاده گیر

عزیزې بانک به ادامه همکاری های اجتماعی، این بار برای شفاخانه سرطان سینہ، کمک نقدی کرد و به مناسب هشت مارچ، یک یک تابلویی نقاشی دستی، از هنرمندان کشور، را به وزیر امور زنان و معینان این وزارت اهداء کرد. این برنامه که در تالار وزارت امور زنان برگزار شده بود، معاون اجرایی عزیزې بانک این کمک نقدی را به این شفاخانه اهداء کرد. عبدالفتاح کریمی، معاون اجرایی عزیزې بانک نخست روز جهانی زن را تبریک گفت، سپس چک نقدی را به سپوږمې وردک، معین مسلکی و پالیسی این وزارت اهداء کرد. در ضمن، به آنان وعده داد که در بودجه سال آینده، برای این نهاد کمک بیشتر در نظر می گیرد. خانم وردک، از این اقدام عزیزې بانک سپاسگزاری کرد و از دیگر نهادها خواست که به این بخش کمک کنند. بانو وردک اطمینان داد که پول های کمک شده به گونه شفاف مصرف خواهد شد. عزیزې بانک بزرگترین گروه بانکی در افغانستان، برای هر سال برنامه های اجتماعی ویژه در نظر دارد تا بتواند مسؤلیت های اجتماعی اش را اداء کند.

چو ایستاده یی دست افتاده گیر

په کابل کې وروستی بریدونه؛
افغانستان کې د هند رول کمزوری
کولو هڅه؟!

کڅ: ودان

کله چې جنرال نوید مختار د پاکستان پوځي استخباراتو ISI مشر په توگه ټاکل شوی له هغه وروسته په کابل کې ځان مرگه پيچلو بریدونو زور اخیستی. په دې اړه ښه ثبوت د نوید مختار خپلې څرگندونې دي. بي بي سي پښتو وېبپاڼې د ۱۳۹۵ کال د ليندۍ پر ۲۳ د هندوستان ټايمز په حواله ليکلي: «د ای اېس ای نوی مشر باوري دی، چې پاکستان کولی شي په افغانستان کې د هند رول د کمزوري کولو لپاره توندو یا يرغلزو لارو چارو ته مخه کړي، چې د نوي ډيپلي له پاره د کابل نيابتي دريځ مخنيوی وشي. ورځپاڼه وايي نوید مختار په امریکا کې د زده کړو پر مهال د "افغانستان، بدیلې راتلونکې او پایلې" تر سرليک لاندې خپله يوه لیکنه کې ټينگار کړی چې پاکستان باید په افغانستان کې د هند د اغېز په وړاندې مبارزه وکړي». داسې ښکاري چې پاکستانی چارواکو د خپلې دې موخې له پاره چې غواړي په افغانستان کې د هند اغېز کمولو له پاره يرغلزو لارو چارو ته مخه کړي په رښتیني مانا د افغانستان پرضد له هر اړخيزه پوځي عملیاتو سره جوخت استخباراتي، سياسي، اقتصادي او رواني جگړه پيل کړي.

په پوځي او استخباراتي ډگر کې:

په کابل ښار کې د ۱۳۹۵ کال د کب پر ۱۱ پر شپږمې امنیتي حوزه او دولسمه ناحیه کې د ملي امنیت پر نولسمه حوزه داسې ځان مرگه پيچلي بریدونه وکړل چې د طالبانو له توانه بهر وو. په یادو بریدونو کې د رسمي شمیرو له مخې ۳ کسان وژل شوي او نږدې ۴۰ نور ټپیان شوي وو. له دې سره جوخت پاکستانی پوځیانو د کونړ ولایت پر سرکایو او د ننگرهار پر گوشې او لال پورې ولسوالیو وغندويي بریدونه پيل کړل چې د مرگ ژوبلې او مالي زیان سربیره یې سلگونه کورنۍ له خپلو کورونو هم بې ځایه کړې. دغه راز، د همدې چهارشنبې ورځ د کابل سردار محمد داود خان پر ۴۰۰ بستریزو روغتون برید ددې لړۍ بله کړې ده چې د حکومتی شمیرو له مخې په دغه برید کې ۳۰ کسان وژل شوي او ۵۰ نور ټپیان دي خو ځینې سرچینې په دغه برید کې د وژل شویو شمیره ۵۰ ښيي. د برید له څه رنگوالي له ورايه ښکاري چې دغه برید دطالبانو کار نه دی او بله دا چې خپله طالبانو هم ویلي چې یاد برید پردوی پورې تړاو نه لري. د برید مسوولیت داعش ډلې پرغاړه اخیستی چې دا هم هسې د پل غلطولو یوه لوبه ده.

له بله پلوه ددغه برید څه رنگوالی او هم له بریدگرو ترلاسه شوي سندونه هم ښيي چې دا د افغان دولت وسله والو مخالفینو نه بلکې د پیاوړي استخباراتي سازمان کار دی.

په سیاسي ډگر کې

پاکستاني چارواکو د هغه هیواد لاهور ښار په یوه پارک او سیند ایالت یوه زیارت کې له دوو چاودنو وروسته چې د شونکو په اند د افغانستان پرضد د پلمې پیداکولو په موخه په خپله د پاکستان څارگر و ادارو کار و، داسې دعوه وکړه چې گڼې دغه بریدونه په افغانستان کې پلان شوي وو چې په دې سره پاکستانی چارواکي غواړي له یوې خوا هغه نړیوال فشارونه کم کړي چې پر هغوی د ترهگری ملاتړ له امله مخ په ډیریدو دیاو په دې توگه داسې ښيي چې پاکستان خپله د ترهگری قرباني دی نه د ترهگری ملاتړی او بله چې د ترهگری مرکز پاکستان نه بلکې افغانستان دی خو لمر په دوو گوتو نه پټیږي.

په اقتصادي ډگر کې
پاکستاني چارواکو له شاوخوا شلو ورځو راهیسې د تورخم، سپین بولدک او نورې رسمي دروازې تړلي او په دې سره افغان سوداگرو او عامو وگړو ته میلیونونه ډالر

World Vision®

موسسه بین المللی وړلدویژن در نظر دارد نااجناسی که در ذیل ذکر گردیده است را خریداری نماید.

دفتر وړلدویژن افغانستان یک موسسه خیریه بین المللی بوده و در ولایات هرات، بادغیس، و غور در پروگرامهای زراعتی، انکشاف و توسعه مکاتب، تامین غذائی و صحت فعالیت های ارزنده ای را ارائه میدارد.

دفتر وړلدویژن افغانستان تصمیم دارد تا اجناس و لوازم ذیل را خریداری نماید

- مقداری مواد ساختمانی از قبیل سیخ گل، سمنت، خشت خام و غیره ضروریات
- دروازه و پنجره های فلزی به اندازه های مختلف
- وسایل نلدوانی از قبیل پیپ، زانو خم، پمپ آب و غیره ضروریات
- سامان لوازم برقی از قبیل کیبل برق، سویچ و ساکت و غیره ضروریات
- حفر یک حلقه چاه به عمق ۸۰ متر

بدین منظور از تمام شرکت های مربوط دعوت بعمل میاید تا از تاریخ نشراعلان الی روز سه شنبه مورخ ۲۴حوت۱۳۹۵ ساعت ۱۲:۰۰ بعدازظهر نرخنامه خویش را به دفتر وړلد و ویزن هرات تحویل نمایند.

ازعلاقمندان به این مناقصه تقاضا میشود، جهت معلومات و اخذ فورمه درباره نوعیت، کیفیت، مشخصات و تحویل دهی به آدرس این دفتر مراجعه و یا به ایمیل آدرس زیرمکاتبه فرمایند.

فروشنده های علاقمند به این مناقصه باید با معیار های ذیل مطابقت داشته باشند.

۱. باید ثبت و راجستر ریاست، وزارت مربوطه دولتی باشند.
۲. دارای حداقل ۲ سال سابقه کاری در این خصوص باشند.

نمبر تماس: ۰۴۰-۷۴۱۱۲۲۳

ایمیل ادرس: afgo_procurement@wvi.org

ویراستاران: نورالعین و بهروز خاوری
خبرنگاران: وحید پیمان، سهیلا وداع خوش، سردار داهی، زینب فرمند
هماهنگی خبر: ظفر شاه رویی ۰۷۹۹۳۱۹۵۳۴
صفحه آرایی: خیبر رحیمی - مصطفی سروری - مهدی فرهاد - غلامرضا مجیدی
وبسایت: احمدضیا محمدی ۰۷۰۸۱۴۴۰۴۷
پذیرش اعلان: نشانی پستی: صندوق پستی ۱۹۱۱، پسته خانه مرکزی، کابل، افغانستان
نشانی دفتر کابل: ایستگاه برج برق، سرک کوله پشته، ناحیه چهارم، کابل
ایمیل روزنامه: Afghanistan_8am@yahoo.com
۸ صبح در ویرایش و پیرایش مطالب وارده دست باز دارد.
به جز سرمقاله، آرای مطرح شده در مقالات به نویسندگان آن برمی گردد.

www.8am.af
www.facebook.com/8am.af
Twitter:@HashteSubhDaily

صاحب امتیاز: سنجر سهیل sanjarsohail@yahoo.com
مدیر مسول: پرویز کاوه parwiz_kawa@yahoo.com
معاون مدیرمسول: مجتبی هاشمی ۰۷۶۶۶۴۴۶۶۴ sayedmujtaba_hashemi@yahoo.com
تحلیلگر ارشد: فردوس کاوش فریدون آژند ۰۷۹۷۴۱۶۰۶۲ shayanfa@gmail.com
دبیر بخش سیاسی: شایان فریور ۰۷۰۷۰۹۰۹۸
دبیر بخش ادب و فرهنگ: شایان فریور ۰۷۰۷۰۹۰۹۸

Publisher: Sanjar Sohail sanjarsohail@yahoo.com
Editor-in-Chief: Parwiz Kawa parwiz_kawa@yahoo.com
Deputy Editor -in-Chief: Mujtaba Hashemi +93 766644664

مژده به اداره های دولتی، مؤسسه های داخلی و خارجی

تا اکنون کارمندان که تنخواه ماهانه شان را از طریق عزیزی بانک دریافت کرده اند، از ما خوشنود هستند چون عزیزی بانک به «سرعت و دقت» تأکید دارد. شما هم می توانید در عزیزی بانک برای کارمندان تان «حساب معاش» ایجاد کنید و از خدمات رایگان ماشین های انومات صرافتی ما بهره مند شوید.

عزیزی بانک، بانک مورد اعتماد همه

www.azizibank.af 1515

10th Year ◆ No: 2582 ◆ Saturday ◆ 11 March, 2017 ◆ Price: 20 Afs

گزارش یوناما: وضعیت امنیتی در افغانستان در حال بدتر شدن است

۸ صبح، کابل: یوناما (هیات معاونیت سازمان ملل متحد در افغانستان) در تازه ترین گزارش خود اعلام کرده است که وضعیت امنیتی افغانستان نسبت به سال ۲۰۱۶ میلادی در حال بدتر و خیم شدن است. یوناما به تاریخ ۳ مارچ ۲۰۱۷ گزارشی را در مورد

یوناما گزارش داده است که جنگ هم چنان به خصوص در ولایت های جنوبی و شرقی هلمند، ننگرهار، کندهار، کنر و غزنی باقی مانده که ۵۰ درصد حوادث امنیتی را به خود اختصاص داده است. بر اساس این گزارش منتشر شده، درگیری ها در مناطق مختلف افغانستان وجود دارد و فعالیت گروه طالبان در شمال و شمال شرق و هم چنان در ولایت فراه در غرب کشور افزایش یافته است. یوناما افزوده است که گروه طالبان حملات شان را به خاطر به کنترل گرفتن مراکز چاه، کندهار، هلمند و ارزگان بیشتر کرده است. بر اساس این گزارش، عملیات هوایی نیروهای خارجی، افغان و استقرار نیروهای ویژه افغان در عقب زدن طالبان به خاطر گرفتن مراکز ولایت های مذکور مهم خوانده شده است. در این گزارش در مورد ولسوالی های افغانستان که تحت نفوذ طالبان قرار دارد آمده است که گروه طالبان در نوامبر ۲۰۱۶ ولسوالی غورک کندهار را تصرف و اکنون به تعداد ۱۴ ولسوالی تحت کنترل طالبان قرار دارد و برخی از ولسوالی های افغانستان در آن درگیری جریان دارد. یوناما علاوه کرده است که از تاریخ ۱۸ نوامبر ۲۰۱۶ تا ۱۴ فبروری ۲۰۱۷ به تعداد ۵۱۶۰ حوادث امنیتی را ثبت کرده که نسبت به سال ۲۰۱۵ میلادی ۱۰ درصد افزایش را نشان می دهد. پیش از این یوناما گزارش داده بود که در سال ۲۰۱۶ میلادی در افغانستان ۳۴۹۸ فرد ملکی کشته و ۷۹۲۰ فرد ملکی دیگر زخمی شده اند. در این گزارش در مورد نیروهای امنیتی افغانستان آمده است که این نیروها با مشکلات ظرفیت های عملیاتی،

کاستی ها در زمینه رهبری و کنترل مناطق، تدارکات، روحیه و استخدام رو به رو اند. یوناما در باره حضور گروه موسوم به داعش در افغانستان افزوده است که شاخه خراسان گروه داعش در ولایت های ننگرهار، کنر و نورستان حضور دارند. باوجود عملیات های تصفیه ای نیروهای امنیتی با همکاری نیروهای خارجی در پایان سال ۲۰۱۶، این گروه از مناطقی که پاکسازی شده بودند دوباره به همان مناطق برگشتند. در این گزارش هم چنان یوناما از فعالیت های سازمان ملل متحد در افغانستان به شمول فعالیت های بشر دوستانه، وضعیت حقوق بشر، صلح، امنیت و تحولات اخیر در منطقه گزارش داده است. بر اساس این گزارش، دولت افغانستان هم چنان با مشکلات سیاسی، اقتصادی و امنیتی روبرو است. یوناما در مورد روابط اشرف غنی رئیس جمهور کشور و عبدالله عبدالله رئیس اجرایی کشور، قضیه لت و کوب و تجاوز جنسی احمد ایشچی و عبدالرشید دوستم معاون اول ریاست جمهوری، پست های خالی کلیدی در دولت، اصلاحات انتخاباتی، مبارزه با فساد، صلح و رفع تعزیرات بر گلبدین حکمتیار رهبر حزب اسلامی گزارش داده است. یوناما هر سه ماه گزارشی را در مورد پیشرفت و وضعیت افغانستان به مجمع عمومی سازمان ملل ارسال می کند. به تاریخ ۱۳ دسامبر ۲۰۱۶ نیز یوناما گزارشی را در مورد وضعیت افغانستان و پیامدهای آن در صلح بین المللی و امنیت به مجمع عمومی سازمان ملل متحد ارسال کرده بود.

افزایش نیروهای زنان مسلح در قطار نیروهای مسلح مردان افغانستان تأکید کرد و حضور بانوان در این نیروها را به شدت مهم دانست. به گفته خانم کیمبر، زمانی وضعیت زنان در افغانستان قناعت بخش خواهد که آن ها حضور سیاسی و نظامی شان را در این کشور افزایش داده زمینه های خوبی را برای نسل های بعدی بانوان و اشتراک آن ها را در صف مردان مسلح دولتی افغانستان مساعد کنند. بانو کیمبر گفت: «شرایط در افغانستان فرق دارد. من این را می دانم. آوردن موج بزرگی از زنان به نیروهای مسلح افغانستان به شدت سخت است، اما باور داشته باشید روزی حضور بانوان در نیروهای مسلح افغانستان ۵۰ درصد افزایش خواهد یافت. دانشگاه سندهرست بریتانیا خواسته است تا از اشتراک زنان در صفوف امنیتی و مسلح افغانستان در سال آینده حمایت کند و حضور آن ها را افزایش دهد.» بانو کیمبر در گفت و گو با هشت صبح در پیوند به دلیل آمدنش به کابل گفت: «من به خاطر فارغ شدن بیست و پنج تن از زنان دانشگاه نظامی ما در کابل آمده ام، این بزرگترین تغییری است که من شاهد آن در کابل می باشم.» به گفته او این زنان تلاش های زیادی کرده اند تا به جایگاهی که فرا می گیرند، برسند. خانم کیمبر در پاسخ به پرسش تجربه خودش به عنوان زن در نیروهای مسلح بریتانیا گفت: «زمانی که من به عنوان یک زن خواستم به صوف نظامی کشورم بپیوندم شرایط فرق می کرد، در واقع خیلی دشوار بود. من قبل از این که بخواهم به آنجا بروم به خودم گفتم که قرار است با مشکلاتی زیادی رو به رو شوم. اما، زمانی که قدرت خود را به عنوان یک زن دانستم، خیلی از مسایل برابرم حل شد.» بانو کیمبر گفت که شرایط برای زنان در افغانستان سخت است، پیوستن زنان به نیروهای مسلح افغانستان زمانی زیادی را در بر خواهد گرفت، اما او باور دارد که بانوان افغانستان موفق خواهند شد. آقای مسنجر نیز در سخنان آخرش در این نشست، به احترام گذاشتن بانوان در سکتورهای مختلف تأکید کرد و از بانوان افغانستان خواست تا از حضور خود در صف نیروهای نظامی افغانستان از شجاعت کار بگیرند.

بریتانیا از حضور زنان در صف نیروهای امنیتی افغانستان حمایت می کند

کلمه: فرامین میکاییل

به افغانستان آمده است، حضورش را در افغانستان خوش آیند و تاثیرگذار دانسته گفت: «تعداد زیادی از بانوان قرار است از دانشگاه نظامی ما در کابل فارغ شوند. خوشبختی بزرگ تر از این برایم نیست.» او هم چنان بر

افغانستان به نیروهای مسلح بپیوندند. اما زنان افغانستان باید از شجاعت خود کار بگیرند و حضورشان در این صفوف را افزایش دهند. از سوی دیگر خانم «نا کیمبر» که بعد از ده سال

دو تن از مقام های نظامی بریتانیا خواستار بلند رفتن میزان حضور زنان در صف نیروهای امنیتی افغانستان شدند. دانشگاه نظامی سلطنتی «سندهرست» بریتانیا نیز تصمیم دارد از زمانی که به صف نیروهای نظامی افغانستان می پیوندند، حمایت کند. جنرال «گوردن مسنجر»، معاون رئیس ستاد وزارت دفاع بریتانیا و دگروال «نا کیمبر»، از دانشگاه نظامی سندهرست در یک نشست خبری شام روز چهارشنبه، ۸ مارچ ۲۰۱۷ میلادی گفتند که بریتانیا از اشتراک زنان در صف نیروهای امنیتی و دفاعی افغانستان حمایت می کند. گوردن مسنجر از نقش مهم زنان و اشتراک برابر آن ها در نیروهای امنیتی افغانستان تأکید کرده گفت: «از نظر من زنان سهم فعال و برابر را مانند مردان باید در نیروهای امنیتی داشته باشند.» او هم چنان در ادامه سخنانش گفت که وظیفه او این است تا زمینه های خوب نظامی را برای زنان در قوای امنیتی مساعد کرده زنان را مطمئن بسازد که قوای امنیتی آن ها را از یک دید مثبت می نگرد و هم چنان فرصت ها به گونه برابر برای زنان و مردان قابل دسترس است.» به گفته جنرال مسنجر، بریتانیا خواستار بلند رفتن میزان حضور زنان در نیروهای مسلح افغانستان است. او گفت که فی صدی حضور زنان در نیروهای مسلح افغانستان نه تنها بسنده نیست، بلکه بسیار کم نیز هست. این در حالی است که زنان افغانستان در بخش های آموزشی و تربیتی پیشرفت های چشم گیری داشته اند، اما هنوز هم بیشتر آن ها دور از صحنه های سیاسی و نظامی در افغانستان قرار دارند. آقای مسنجر در پاسخ به محدودیت زنان برای اشتراک در صفوف مسلح افغانستان و دلیل آن گفت: «زمانی که یک فامیل نمی خواهد دختر خانواده اش در صفوف نیروهای مسلح حضور پیدا کند، دلیل آن فقط نوعیت برخورد و دید آن ها نسبت به این نیروها است. اگر ما به عنوان نظامیان مرد به زنان از دید جنسی نه بل که به عنوان عضو برتر و هوشیار تر از خود فکر کنیم این مسأله حل خواهد شد.» او هم چنان افزود که زن بودن در این کشور نیز دشواری های خود را دارد، چه برسد به آن که زنان در